

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiilor:	
Pe un an	100 Lei.		Pentru publicații oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei.	
Pe jumătate de an	50 .			
Pe un pătrar de an	25			
Un număr	2 Lei.			
Pentru străinătate pe un an	150 Lei.			

PARTEA OFICIALĂ.

Patriarhul României.

Nr. 4814 Ex. 1925.

CIRCULAR

Cătră On. oficii parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Restanțele în abonamentul pentru „Foaia Diecezană” se urcă la suma considerabilă de peste 40.000 Lei.

Între împrejurările de astăzi, când dobânzile după capitaluri împrumutate s'au urcat, când muncitorii trebuie plătiți regulat, iar materialul de hârtie imediat, restanțele acestea înseamnă pentru stabilimentul Tipografiei noastre diecezane o pierdere destul de mare.

Drept aceea invităm On. oficii parohiale, pe cari le privește, ca numai decât să ia dispozițiuni, pentru ca comunele noastre bisericesti, cari au rămas în restanță cu abonamentul la „Foaia Diecezană”, fără amânare să achite.

Spre înlesnire se alătură la Nrul de față al „Foi Diecezane” pentru restanțierii mai vechi câte o notă, din care se pot orienta asupra restanței, ce au să o plătească, rămânând ca restanțierii cu abonamentul pe anul 1925 să trimită restanța lor și fără această notă, știut fiind, că abonamentul anual al „Foi Diecezane” este 100 Lei, iar pentru Jugoslavia 150 Lei.

Așteptăm, ca celor cuprinse în circularul nostru de față să se satisfacă imediat, căci la caz contrar se vor lua măsuri energice pentru încassarea restanțelor pe cale judecătorească, cauzându-se astfel comunelor bisericesti spese, pe cari le pot încunjura prin faptul, că achită îndată abonamentul restant.

Împrejurările de acum ne silesc a atrage luarea aminte, că de aci înainte nu mai poate conta nici o comună bisericască restanțieră la vre-o considerațiune.

Caransebeș, în 28 Octomvrie 1925.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosf Tr. Badescu.

Când vor ajunge aceste șire în mâinile cetitorilor noștri, la București se va fi desfășurat deja grandioasa sărbare religioasă și națională, prin care s'a consfințit ridicarea primatului bisericii noastre ortodoxe române la rangul de patriarh.

România întregită — ca stat ortodox — este azi în plină vază morală, care îi dă o puternică strălucire. Potrivit cu această situațiune a României-Mari, s'a dat și bisericii, și în afară, prestigiul celui mai înalt rang tradițional în biserică răsăritului. Și această înălțare a bisericii ortodoxe române a umplut de bucurie inimile credincioșilor ortodocși de pretutindeni, căci biserică ortodoxă română este menită să devină — ca odinioară în vremea marilor noștri voievozi — ocrotitoarea bisericilor ortodoxe surori din răsărit, aduse de vitregia sorții și a veacurilor în situații deosebit de grele.

Patriarhiile ecumenice din Constantinopol și Ierusalim și toate bisericile ortodoxe surori au grăbit să recunoască patriarhia românească și au trimis delegați speciali la investirea primului patriarh; subliniind astfel autoritatea morală și puterea spirituală a bisericii ortodoxe române, precum și misiunea ei înaltă, ce are de îndeplinit în întreaga lume ortodoxă.

Astfel investirea I. P. S. Sale Patriarhului Miron este un eveniment de cea mai mare importanță, nu numai pentru biserică noastră ortodoxă, ci și pentru întreaga ortodoxie.

Poporul dreptcredincios din întreg cuprinsul României întregite — fericit, că această sarcină de cinste are să revină patriarhiei românești —

participă în sufletul său cu bucurie la solemnitățile de investire a celui dintâiu patriarh.

Și cu atât mai fericiți suntem noi, credincioșii din eparhia Caransebeșului, căci cărja patriarhală se încredințează I. P. S. Sale Patriarhului Miron, fostului nostru episcop diecezan de odinioară, carele cu atâta dibăcie a știut să conducă naia bisericii din eparhia noastră în vremurile cele mai grele de bejenie.

Și suntem mândri, că dela treapta de episcop al modestei noastre eparhii s'a ridicat I. P. S. Sa până la strălucirea tronului patriarhal.

De aceea clerul și poporul credincios din eparhia Caransebeșului participă în sufletul său cu îndoită bucurie la solemnitatea investirei I. P. S. Sale Patriarhului Miron și înaltă rugăciuni către Cel Preaînalt, să-i hărăzească ani mulți și fericiți, pentru ca să poată crea din patriarhia românească un adevărat centru de lumină, la care să se încălzească și să ia putere bisericile ortodoxe surori și de unde să pornească îndemnurile pentru deslușirea problemelor mari, cari preocupă astăzi creștinătatea ortodoxă de pretutindeni.

Intru mulți ani, Prea Fericite Stăpâne!

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.

(Continuare).

Dar cine este cel ce ne dă apa cea vie, cel ce dă puteri tainice grăuntelui de muștar, cel ce dospește sufletul lumii cu aluatul divin, cel ce prinde sufletele în năvod, cel ce ne dă mângăritarul cel de mare preț și comoara cea ascunsă, cu un cuvânt: cine este care ne deschide porțile împărăției lui Dumnezeu, dăruindu-ne în același timp sămânța divină a eternelor grăunțe evanghelice cuprinzătoare de lumină, pace adevăr și dreptate, pe care să le aruncăm în pământul inimei turmei încredințată nouă spre călăuzire în țara făgăduinții, în împărăția lui Dumnezeu?

Aceste întrebări ne năvălesc acum în minte, iar răspunsul cel mai frumos ni-l zugrăvește acel tablou impresionant, care ne ilustrează următoarele: Mulți din ucenicii Domnului îl părăsesc, deoarece se smintiseră pentru cuvântul

greu, pe care nu-l putem aude, că Domnul este pâinea, care din cer s'a pogorît, din care omul gustând va fi viu în veac.

Cu ochii duhului vedem pe acești învățăcei, cum desiluzionati și cu capetele plecate în pământ se îndepărtează de Mântuitorul lumii. Domnul în aceste clipe dureroase, dar solenne, se adresează cu hotărâre celor 12 voind să le cerce credința în El prin cuvintele: *au doară și voi voiți să vă duceți?* (Ioan 6, 67). E timpul suprem, ca să se decidă cei 12 sau pentru El, sau pentru lume. Sosit-a ora, în care să-și manifesteze credința în Divinitatea Domnului.

Dar credința celor 12 e mai tare decât stânca; în ochii lor arde focul credinții nestrămutate, care le încălzește întreaga ființă și care smulge de pe buzele lui Petru acel răspuns devenit clasic: *„Κύριε, πρὸς τίνα θέλομεν ὑπάγει; λόγους ζωῆς αἰωνίου ἔχεις“*, ceea ce se tâlcuiește: *„Doamne, la cine ne vom duce? Cuvinte ale vieții veșnice ai“*. (Ioan 6, 68).

Cel ce are *verba vitae aeternae*, Acela este, prin care înțrăm în imperiul divin și care ne împărtășește grăunțele pline de tainice puteri ale cuvântului evanghelic, pe care avem înalta chemare a le arunca, fără deosebire, în inimile tuturor semenilor din jurul nostru.

Acest adevăr rezultă și din pildele semănătorului (Mat. 13, 3—23; Marcu 4, 3—21; Luca 8, 5—15) și a semințelor celor bune și a neghinei (Mat. 13, 24—31).

Eșit-a semănătorul să seamene sămânța sa, — glăsuiesc cei trei sinoptici — în chip sărbătorec.

Cu mâna plină și plin de voiește resfiră semințele, cu credința nestrămutată în minunata purtare de grijă a Tatălui, fiind încredințat, că după sămănat va trebui să urmeze și secerișul. Pe el puțin îl interesează faptul, că unele semințe cad lângă cale și prin urmare pot fi călcate de trecătorii grăbiți, ba chiar și mâncate de paserile ceriului; că altele ajung în pământ pietros, din care răsărind se voi ofii, neavând rădăcină puternică, nici umezeală, nici pământ adânc; că multe vor cădea între spini, cari luându-le înainte în creștere, le înecă, împiedcându-le în dezvoltare, pentru că el este deplin convins, că vor fi și de cele ce înțră în pământ bun și roditor, care îi răsplătesc cu prisosință truda muncii istovitoare prin aducerea de roade

bogate: una adecă o sută, iar alta șasezeci, iar alta treizeci, fiecare după fertilitatea pământului, după vreme, după măsura lucrării și poziția mai mult ori mai puțin priincioasă a terenului, în care a avut fericirea să ajungă.

La fel trebuie să facem și noi, cei ce ne nevoim a semăna țarina împărăției lui Dumnezeu.

Cu suflet neînduplecat, cu zel sfânt și neobosit, cu inimile învăpăiate de sublimitatea idealului evanghelic trebuie să aruncăm din plin și cu voie bună totdeauna și în tot locul, fără deosebire, în toate inimile sămânța curată a cuvântului lui Dumnezeu, cu toate, că nu peste mult vom culege încredințarea întristătoare, că unele din aceste seminte vor cădea pe cărare în sufletele grăbite ale oamenilor de rând, suflete șovăelnice și fără inpedență, din care cel viclean răpește semintele, că altele vor ajunge în inimi împietrite, în care cuvântul adevărului dumnezeesc, negăsind rădăcină puternică, se usucă în timp de necaz și goană; că multe vor da de inimi copleșite de grijile mărunte ale acestei vieți, ca înșelăciunea bogăției și dulcele vieții, în care aceste seminte, fiind înăbușite cu totul, nu se pot desvoltă și că numai puține seminte vor nimeri pământul curat, bogat și roditor al inimilor primitoare, care vor produce roada numai „*întru răbdare*“, adecă prin multă străduință.

Adevărul central, pe care-l sintetizează această pildă, îl putem rezumă în următoarele: Noi, cei ce avem sublima misiune de a binevesti pretutindeni și totdeauna cuvântul adevărului evanghelic, trebuie să facem abstracție de faptul—pentru a nu ne desiluzionă, — că aceste silințe ale noastre vor fi sau nu încununare de succes. Aruncând sămânța cea bună a cuvântului divin deopotrivă în toate sufletele, în cele grăbite ca și în cele împietrite, în cele copleșite de grijile acestei vieți, precum și în cele curate și roditoare, ne-am făcut datoria din plin, întocmai ca semănătorul din această parabolă, lăsându-ne în voia Tatălui, ca și pruncul nevinovat și încrezător în brațele alinătoare ale părinților lui, având deplină încredințare împreună cu marele apostol al lumii, cu sf. Pavel, că: *nici cel ce sădește, nici cel ce udă este ceva, ci Dumnezeu cel ce dă creșterea*“, (I Cor. 3, 7), după înțelepciunea lui cea negrăită, adaugem noi; „*iar cel ce sădește și cel ce udă una sunt; fiecare va lua plata sa după osteneala sa*“. (I. Cor. 2, 8).

Să ne facem deci cu sfințenie datoria de cinstiți semănători în via Domnului, fără a aștepta slava și răsplata cea dela oameni, ci când noaptea ne cheamă la odihnă să ne plecăm capul cu nestrămutată încredințare, că acest imperiu se desvoltă: „*în ce chip este dacă aruncă omul sămânța în pământ. Și doarme, și se scoală noaptea și ziua, și sămânța răsare și crește cum nu știe el. Că pământul din sine rodește, întâiu iarbă, apoi spic, după aceea deplin grâu în spic. Iar când se coace rodul, îndată trimite secera, că a sosit secerișul*“. (Marcu, 4, 26—29).

(Urmează.)

In drum spre înțelepciune.

Pe vremuri, un mare cuvântător bisericesc spunea: omul este o ființă nespuse de slabă și uimitor de vrednică să fie nebăgată în seamă. Se apropia adecă acest cuvântător de psalmistul, care zice: Omul e slab ca iarba și zilele lui se trec ca floarea câmpului.

Acum însă de curând, un vestit și prețuit scriitor, depărtându-se cu totul de părerile de mai sus, scrie: Omul este un Dumnezeu, care nu se știe ca atare. Cu alte cuvinte, omul nu este atât de semeț și țanțos, pe cât s'ar cuveni să fie; dacă el și-ar da seama cât este de asemenea unui Dumnezeu.

Unde este adevărul?

Eu unul nu pot să cred, că omul ar fi în drept și în putință să se măsoare cu Cel Atotputernic. Căci oricine, judecând cât de puțin, nu poate să nu vadă, că de tot becisnică și vecinic supusă greșalelor și alunecării este biata făptură omenească. Drept aceea, — este, cred, cu totul nehibzuit acela, care minunându-se, că oamenii vorbesc între ei aflându-se la sute și mii de poștii, și că unii sboară în văzduh ca paserile ceriului — se grăbește să spună, că până și în cea mai netrebnică făptură omenească este un Dumnezeu.

Bine înțeles, că prin aceasta eu nu vreau să spun, că ziditorul, făcându-l pe om după chipul și asemănarea Sa, nu a pus într'ânsul și o scântee din duhul cel cereșc, adecă și o fărâma de avânt în spre cele înalte și anevoioase. Dar nu pe toți deopotrivă i-a înzestrat Dumnezeu,

oi unuia cinci talanți i-a dat, altuia numai doi talanți, și altuia abia unul. Și la drept vorbind, — aruncând numai o ochire în spre noi, și în spre cei din jurul nostru, — ne vedem îndată siliți să mărturisim, că lumea geme de puzderia acelora, cari abia cu un singur talant sunt de Dumnezeu înzestrați.

Vreau adevărat să spun, că în timp ce pe pământ vedem, că se târăsc mulțime de făpturi, având suflete nevolnice și îngreunate, abia dacă din când în când zărim zburând în înaltul văzduhului câțiva vulturi, cu alte cuvinte, câțiva oameni de Dumnezeu aleși, cari cu sârguința mucenicilor se străduiesc în spre urcușurile, — cari cer numai jertfă și lăpădare de sine.

Și totuși, astăzi își face tot mai mult drum îndemnul de a tot sta tângos, semet și cu ifos de vultur. Mai ales copiii sunt astăzi hrăniți și îmbuibăți numai cu duhul de neatarnare și de nesupunere, care pe oricine îl îndeamnă să se semețească până într'atâta, în cât să nu mai vrea să stea sub ascultarea nimănui. Drept aceea, se și vede, că foarte mulți oameni în toată firea nu mai au par'că decât gândul de a-și învăța copiii să nu li se mai plece. Căci, astăzi, se crede tot mai mult, că ar fi bine, ca omul de mic să fie crescut cu gândul de a-și ține capul tot mai sus, ca și cum nu ar fi el din fire destul de semet și fără acest îndemn.

Este bine așa?

Mulți dintre cei de astăzi spun, că da. Un bătrân filosof însă, și anume cunoscutul Platon, ne învață astfel cu privire la mereu crescândă pornire a omului în spre nespusa iubire de sine și în spre oarbă încredere în sine:

Buna părere despre sine scutește pe om de orice temere, iar lipsa de temere dă naștere infumurării. Și a împinge cutezanța până a nu te sfi de părerile acelora, cari prețuesc mai mult decât tine, însemnează să dai dovada de cel mai urăcios fel de infumurare; ea își are izvorul într'o desmățată năzuință de neatarnare.

De pe urma acestui fel de neatarnare vine și pornirea de a scutura jugul oricărei ascultări. Se calcă mai întâi în picioare puterea părintească; apoi nu se mai arată supunere bătrâneți își părerilor ei.

Pe măsură ce omul se apropie de capătul libertăților, se scutură și jugul magistraților și al legilor. Și când în sfârșit s'a ajuns la această

margină, nu se mai țin în seamă nici fegăduiele, nici jurămintele, și nu se mai știe nici de Dumnezeu.

Înțelegeți?

De vreme ce omul de mic este robit numai gândului de a nu atârna decât de sine și de a nu crede decât în sine, nu e de mirare, că el, năzuind în spre o cât mai deplină libertate, socotește, că trebuie să fie numai decât și stăpânul său, regele său, Dumnezeul său.

Drept aceea, ușor se lămurește pentru ce astăzi, când în om colcăie atâta trufie, sunt din ce în ce mai mult părăsite locașurile, unde mereu ni se dă îndemnul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Și iarăși ușor se lămurește, pentru ce astăzi, când omul se crede scutit de orice temere, sunt tot mai ocolite sfintele altare, de unde într'una se aude glăsuirea: Să stăm bine, să stăm cu frică.

Așa fiind, nu e de mirare, că astăzi pe pământ se îmbulzesc tot mai mult aceia, cari asemenea judecătorului nedrept din sf. Evanghelie, nici de oameni nu se rușinează, nici de Dumnezeu nu se mai tem.

Și încheierea?

Încheierea este, că necredința sporește în lume odată cu semețul gând, că pe pământ s'ar afla numai sumedenie de oameni aleși, cari, pentru a merge numai și numai pe a virtuților dreaptă cărare, n'ar avea nevoie nici să se teamă de osânda legilor și a stăpânirii pământești, nici să se înfricoșeze de aspra judecată a Ziditorului ceresc. Și s'ar putea spune, că cu cât mai mult nu ne mai sfiim de oameni, cu atât mai mult nu ne mai temem nici de Dumnezeu.

Un lucru însă este neîndoios. Anume este neîndoios, că, îndeobște, cu cât omul se opintește, nu cu smerenie ci cu semeție, ca să se ia la întrecere cu puterile Ziditorului ceresc, — cu atât mai mult el se abate și din drumul virtuților și din calea înțelepciunii. Căci rar om care să nu ametească, să nu cadă, atunci când, nu cu sfială, ci cu trufașe închipuire se încrede orbește în sine, se minunează de sine și își face spaimă de mintea și de frumsețea sa.

Oricum însă, sfânt și trainic ca de peatră rămâne cuvântul: Temerea de Dumnezeu este începutul înțelepciunii.

(„Dum. Ort.”)

M. Mihalleanu
Profesor, Pitești.

ASOCIAȚIA CLERULUI „ANDREIU ȘAGUNA“.

Nr. 24/925.

CONVOCARE.

În înțelesul § 10 din statutele Asociației „Andreu Șaguna” a clerului Mitropoliei ortodoxe române din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș — având arhierasca binecuvântare — convocăm al VI-lea congres ordinar al preoțimii, pentru comemorarea Sinodului ecumenic dela Niceea, pe zilele de 15 și 18 Noemvrie a. c. la Sibiu, cu următorul

Program:**Ziua I.**

A. m. 1. Slujba sf. liturghii în catedrala mitropolitană, cu predică și chemarea Duhului Sfânt.

2. Deschiderea congresului prin prezidentul Asociației.

P. m. 1. Sinodul ecumenic dela Niceea în lumina istoriei.

3. Importanța actuală a sinodului ecumenic dela Niceea.

Seara: Festivalul religios (conferință și coruri).

Ziua II.

A. m. 1. Raportul comitetului central.

2. Raportul casierului

3. Propuneri. (Vor fi anunțate biroului central cel puțin cu trei zile înainte congres).

Delegații despărțămintelor, aleși în sensul §-lui 6. punct 1 din Regulament, precum și soții cei ce doresc să participe la congres, se vor anunța la biroul central al Asociației. Tot biroului central își vor trimite lucrările lor și referenții designați de secții.

Membrii comitetului central sunt convocați la ședință pe ziua de 16 Noemvrie ora 4 p. m. În aceeași zi la ora 6 va avea loc consfătuirea membrilor Asociației.

Sibiu, la 20 Octomvrie 1925.

Dr. Gh. Cihandu

president.

N. Colan

secretar general.

N. B. Reprezentanții clerului român și ai conferințelor din Țară, precum și alți On. oaspeți sunt binevăzuți.

Personale. Vineri, în 30 Octomv. a. c., P. S. Sa Episcopul nostru Iosif a plecat la București, unde va lua parte la învesirea I. P. S. Sale Patriarhului Miron.

Reclamat de chestiunile eparhiei noastre, P. S. Sa va mai rămânea la București vre-o 8—10 zile, luând parte și la lucrările Senatului.

Troită. Ni se comunică dela Asociațiune, că se fac pregătiri pentru o cât mai bună reușită a inaugurării unei troițe pe „Movila lui Mihai” dela Șefimbăr, unde s'a dat lupta în 1599. Solemnitatea e contemplată pe ziua de Sf. Mihail și Gavril (8 Noemvrie). Programul zilei: perelinajul din Sibiu, cu școalele și autoritățile locale, serviciu divin, revistă militară, masă comună, festival cu conferință, recitări și concert dat de „Reuniunea de muzică G. Dima”.

Investirea I. P. S. S. Patriarhului Miron, după cum am fost anunțat la timpul său, se va face Duminecă, în 1. Noemv. a. c., în cadrul unor solemnități grandioase. La solemnitățile investirii vor lua parte și reprezentanții tuturor bisericilor ortodoxe surori. Până acum și-au anunțat sosirea: delegații patriarhiilor din Constanținopol și Ierusalim, delegații bisericii sârbe și bulgare și I. P. S. Sa Mitropolitul Dosofteiu al Poloniei.

Societatea de lectură „Ioan Popasu” a stud. teologi din Caransebeș, având ședința de constituire sub prezidiul Dlui prof. Dr. Ștefan Pop, și-a ales următorii funcționari pe anul 1925/26: vice-președinte: I. Porumb cleric a. III; secretar: Gh. Târba a. III; controlor: T. Nemoian a. III; bibliotecar: C. Puticiu a. II; cassar: Șt. Ania a. II; secretar II. A. Bocșianu a. I; bibliotecar II. P. Vasilescu a. I; conducător de cor: C. Vladu a. III.

În comisia literară, au fost aleși: N. Cornean și I. Mateiciu a. III; C. Tătar și T. Petrica a. II; V. Perin și I. Marina a. I.

A apărut în editura Tipografiei și Librăriei diecezane din Caransebeș renumită „Carte de Rugăciuni și Cântări bisericești întocmită și tipărită întâia oară cu binecuvântarea Fericitului Preasfințit *Episcopul Nicolae Popea* de **Dr. Petru Barbu**. Edițiunea V, Caransebeș 1925”.

ȘTIRI**POȘTA REDACȚIEI**

Pr. Romulus în B. Epistola recomandată am primit-o. Îndată ce vom dispune de timp, răspunsul va urma.

Asemenea am primit și „continuarea”, pentru care primește mulțumirile noastre.

Pr. Avr. C. în V. Nu se pot publica. Predica trimisă nu prezintă nici o valoare nici ca fond și nici ca formă.

Pr. Al. O. în Răchitea. Primim multe felicitări, cari pentru cel puțin nostru nu au nici un rost. În forma trimisă nu se poate publica.

Aniversarea M. Sale Reginei. Joi, în 29 Octomvrie, M. Sa Regina și-a sărbătorit aniversarea zilei sale natale. Toate orașele și satele din cuprinsul țării au îmbrăcat haină de sărbătoare, iar în sf. biserici slujitorii Domnului au înălțat rugăciuni către Cel ce ocrotește popoarele, ca să dăruiască fericire și sănătate Suveranei, care în trecut o ocrotit izbândirea visului scump, iar astăzi ocrotește opera de consolidare a neamului nostru.

Extrase.

Nr. 1124/5 pers. jur. 1924

Din registrul fundațiilor recunoscute persoane juridice, purtat la Tribunalul Caransebeș, pagina 4.

Rubrica I. Nr. de ordine: 1.

Rubrica II. Titlul sau denumirea persoanei juridice: „Fundațiunea Căpitanului Constantin Nicolaevici. din Băile Erculane“.

Rubrica III. Obiectul și scopul: Conferirea de stipendii tinerilor ort. români cu purtare morală bună și diligenți, având prioritate cei înrudiți cu fondatorul, apoi cei născuți în fosta graniță bănățeană și în urmă cei născuți în patrie.

Rubrica IV. Sediul: Caransebeș.

Rubrica V. Data constituirii: ziua 26, luna Aprilie, anul 1888.

Rubrica VI. Actul pe temeiul căruia s'a obținut personalitatea juridică: Literile fundamentale, înstituite de Consistorul diecezan, avizul Ministerului Cultelor și Artelor cu Nr. 3130/925 și al Ministerului Instrucțiunii publice cu Nr. 10343/925.

Rubrica VII. Numele, profesiunea, domiciliul și naționalitatea persoanelor ce compun organele de direcțiune și administrație: Consistorul diecezan ort. român al Caransebeșului.

Rubrica IX. Avere mobilă: cu finea anului 1923: în numerar 11.592 Lei.

Caransebeș, la 19 Martie 1925.

Dr. Gh. Labonțiu m. p.
primpreședintele tribunalului.

* * *

Nr. 1125/5 pers. jur. 1924.

Extras din registrul fundațiilor recunoscute persoane juridice, purtat la Tribunalul din Caransebeș, pagina 5.

Rubrica I. Nr. de ordine: 1.

Rubrica II. Titlul sau denumirea persoanei juridice: „Fundațiunea învățătorului Iosif Novac din Oravița-Montană.“

Rubrica III. Obiectul și scopul: Ajutorarea fetelor cari urmează școala normală, de religiune ortodoxă, cari au purtare morală bună și talent pentru cariera învățătoarească, cu preferință cele înrudite cu fondatorul și soția sa, apoi cele născute în jurul Oraviței și în fine altele născute în dieceza Caransebeșului.

Rubrica IV. Sediul: Caransebeș.

Rubrica V. Data constituirii: ziua 27, luna Iunie, anul 1917.

Rubrica VI. Actul pe temeiul căruia s'a obținut personalitatea juridică: Literile fundamentale, înstituite de Consistorul diecezan și aprobate de Sinodul eparhial cu Nr. 59/917, avizul Ministerului Cultelor și Artelor cu Nr. 3138/925, al Ministerului Instrucțiunii publice cu Nr. 10344/925 și prin sentința prezentă.

Rubrica VII. Numele, profesiunea, domiciliul și naționalitatea persoanelor ce compun organele de direcțiune și administrație: Consistorul diecezan ortodox român în Caransebeș.

Rubrica IX. Avere mobilă: cu finea anului 1923 în numerar 1202 Lei și în acții în valoare de 4000 Lei. Caransebeș, la 19 Martie 1925.

Dr. Gh. Labonțiu m. p.
primpreședintele tribunalului.

Cercul de Recrutare Caransebeș.

No. 12826/1925.

AVIZ.

Cercul de Recrutare Caransebeș aduce la cunoștiință populațiunei mobilizabile depe raza sa, că viza livretelor, a certificatelor de dispensă Md. D. 1 și recensământul meseriașilor și a lucrătorilor specialiști se face anul acesta cu începere dela 1 Noemvrie 1925 și se va termina la 31 Ianuarie 1926.

La viză se vor prezenta:

1. Toți oamenii, începând dela contig. 1902 până la 1922 inclusiv.
2. Dispensații de serviciu militar sub arme din contig, 1902 până la 1923 inclusiv.
3. Toți oamenii cari din diferite motive n'au fost recrutați și înscriși în controalele armatei.
4. Toți oamenii cari sunt propuși de autoritățile civile pentru dispensă de mobilizare pe anul 1926 cu certificate de dispensă Md. D. 1.

Nu se vor prezenta la viză:

1. Toți oamenii din contig. 1923.
2. Toți neapții, scutiții și reformații.
3. Toți oamenii din contig. 1902—1922 care în cursul anului 1925 (1 Ianuarie până la 1 Noemvrie) au făcut vre-o concentrare de ori și ce natură (concentrații pentru gărzi, aprovizionări, paza tunelurilor pentru instrucție etc.)
4. Parlamentarii, pe timpul când sesiunea este deschisă.
5. Excluzii de armată.

Populația din comunele rurale potate lua informațiunii precise și detaliate la notariate și șefii de garnizoană, când și unde trebuie să-și facă viza.

Pentru populația orașului Caransebeș viza se face în fiecare zi dela orele 4—6 în tot timpul dela 12 Decemvrie până la 30 Decemvrie 1925 în localul Cercului.

Pentru ceilalți oameni din comunele rurale, cari n'au putut face viza la comuna lor sau la subcentrul cel mai apropiat, se vor prezenta ca să-și facă viza, la Cercul de Recrutare, care va avea tot timpul porțile larg deschise.

Comand. Cerc. de Recr. Caransebeș:

Colonel **GUHA.**

Șeful Biur. Mob.
Maior **Paraschivescu.**

„Mehadia“ cassă de păstrare societate pe acții în Mehadia

PROSPECT DE EMISIUNE.

„Mehadia“ cassă de păstrare societate pe acții în Mehadia, în urma aprobării sporirii capitalului cu Nr. 88338/1925 a Ministerului de Industrie și Comerț și a hotărârii adunării generale din 22 Februarie 1925, își sporește capitalul social dela 50.000 Lei la 200.000 Lei și anume prin o nouă emisiune de 1500 buc. acții la purtător, reprezentând un capital de Lei 150.000.

Dreptul de semnare asupra acestor acții îi au exclusiv numai supuși ai Statului Român.

Pe baza autorizărei primite dela adunarea generală, direcțiunea pune la dispoziția vechilor acționari întreaga sumă de acții de 1500 buc. spre subscriere în raport de 1:3, adică după o acție veche se pot subscrie trei acții noi. Pentru vechii acționari prețul unei acții e de Lei 135 (100 Lei nominal și 35 Lei pentru fondul de rezervă și spese de emisiune), care sumă este a se solvi la subscriere institutului.

Termenul pentru semnare se fixează începând cu 1 Noemvrie până la 15 Decemvrie a c. cu observare, că acei acționari, cari până la acest termin nu vor participa la subscriere își pierd dreptul de preferință.

Cu 1 Ianuarie 1926 acțiile noi vor intra în toate drepturile și se vor bucura de toate favorurile acțiilor vechi.

Pentru exercitarea dreptului de optare, respective subscriere, vechii acționari își vor prezenta acțiile vechi, cari vor fi luate în depozit până ce se vor schimba cu acții noi.

Intru cât suma de 1500 buc. acții nu va fi subscrisă întreagă de către vechii acționari până la 15 Decemvrie 1925, atunci rămâne dreptul direcțiunii să decidă asupra acțiilor nesubscrise, vânzându-le din mână liberă și neacționarilor cu prețul de 200 Lei.

Mehadia, 27 Octomvrie 1925.

DIRECȚIUNEA.

Atențiune!..

Atențiune!..

Cătră sfârșitul
lunei Noemvrie va apare:

Calendarul Românului

PE ANUL 1926

Nu cumpărați alte calendare, decât „Calendarul Românului“, cel mai răspândit și mai bine redactat calendar din părțile Banatului.

Revânzătorii îl primesc sub următoarele condițiuni:

a). In cont fix, cu rambursă, până la 100 exemplare 30% rabat, peste 100 exemplare 35% rabat. b). In comision (numai la firme cunoscute nouă) cu 25% rabat și regularea contului cel mai târziu până la 15 Februarie 1926.

Comandați la timp „Calendarul Românului“, cunoscut și cerut de toată lumea, la

Tipogr. și Librăria Diecezană, Caransebeș.

NOU!..**NOU!..**

In editura Tipografiei
și Librăriei Diece-
zane a apărut:

Cartea de Rugăciuni

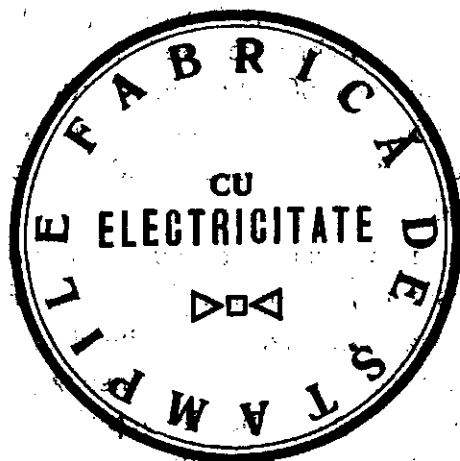
de
Dr. PETRU BARBU
în ediția V-a.
Prețul broșat Lei 20.

Tip. și Librăria Diecezană

ANUNȚ!**ANUNȚ!**

Am onoare a aduce la cunoștința
Onor Public, că pe lângă LEGĂTORIA
DE CĂRȚI (Compactorie) modern in-
stalată, cu data de 1 Noemyrie a. c.
pun în funcțiune

SERVICIU PROMPT

PREȚURI MODESTE

unde se primesc spre executare orice fel de
stampile, cât și orice lucrare atingătoare de
această branșă.

Cu stimă:

LIVIU N. CRAINIC
compactor, Caransebeș.

Imbrăcați-Vă

numai la croitoria

Bugariu & Schill

Caransebeș, Strada Logojului

Atelier modern

pentru confecționarea

hainelor bărbătești. Confec-

ționează reverenți pentru domnil

preoți și tot felul de haine civile

după cel mai nou fason.

Serviciu prompt și real.

Comandele din afară se execută în

timpul cel mai scurt.

AVIZ!**AVIZ!**

Se aduce la cunoștința tutu-
ror, că STATUTUL ORGANIC
este epuizat, deci nici o co-
mandă nu se poate efectua.

Tip. și Librăria Diecezană
Caransebeș.